

Parlamentul României

Senat

DECLARAȚIE POLITICĂ

Sabotarea ONG-urilor nu e altceva decât sabotarea unei Români curate

Adresată de către dl senator: Dan LUNGU

Ședința Senatului din data de: 12.06.2019

Doamnelor și domnilor,

În ultimele luni am fost martorii mai multor încercări de sabotare a activității sectorului neguvernamental din România. Implicarea organizațiilor neguvernamentale (ONG) din România în rezolvarea problemelor societății nu este și nu ar trebui să fie un lucru nou pentru noi toți, pentru că această implicare are o istorie îndelungată atât în afara țării noastre, cât și pe teritoriul ei. Deși relația dintre stat și ONG-uri este una aflată într-un continuu proces de dezvoltare și perfecționare, felul în care, începând cu unele modificări legislative adoptate în cursul anului trecut, aceasta s-a desfășurat, este unul care cu siguranță nu a urmat firescul unei evoluții. Mai curând, totalitatea lucrurilor impuse ONG-urilor a demonstrat, treptat, faptul că statul încearcă încet-încet să blocheze activitatea acestora și să îngreuneze astfel munca a mii de voluntari.

80 de organizații neguvernamentale din România au semnat, în luna iunie a anului trecut, o scrisoare deschisă prin care își exprimau îngrijorarea vizavi de proiectul de Lege pentru

prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, proiect inițiat de Guvern în vederea transpunerii celei de-a patra Directive Europene privind Spălarea Banilor. Aceștia menționau că în proiect, adoptat ulterior de Camera Deputaților, „au fost introduse prevederi care nu au ca scop prevenirea spălării banilor, ci blocarea activității asociațiilor și fundațiilor din România” și precizau că, fără niciun temei, legea plasează astfel societatea civilă în aceeași categorie de risc financiar cu furnizorii de servicii de jocuri de noroc și cu instituțiile bancare. Obligațiile exigente, dintre care cea mai drastică fiind aceea de raportare a beneficiarilor reali ai finanțărilor în termen de 30 de zile, explicau în scrisoare cum această lege poate duce, în final către trei concluzii, anume: blocarea activității ONG-urilor, „cele mai afectate urmând a fi asociațiile și fundațiile care lucrează în beneficiul celor mai vulnerabile grupuri: persoane abuzate, cărora nu li se respectă drepturile omului sau afectate de sărăcie extremă”, reducerea numărului de cetățeni care apelează la serviciile ONG-urilor și către investiția inutilă de resurse în activități administrative mult prea complexe.

Această primă amenințare adusă activităților ONG-urilor a fost dublată ulterior, în luna ianuarie a acestui an, când Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF) a publicat proiectele de ordin pentru aprobarea procedurii privind depunerea Declarației unice și a Declarației 230, prin intermediul cărora angajații și pensionarii puteau dona către organizații 2% sau 3,5% din impozitul pe venit. Deși în anii din urmă acestea puteau fi depuse până în luna mai, proiectele de ordin ale ANAF precizau faptul că în acest an ele trebuie să se descurce până pe data de 15 martie. Astfel, multora dintre ele li s-ar fi scurtat cu mult timpul de promovare al activităților și nu ar mai fi reușit să strângă numărul formularelor și nici, ulterior, donațiile pe care în trecut le-ar fi avut. În cele din urmă, presiunea publică și reclamațiile voluntarilor au avut sorți de izbândă, Guvernul adoptând o Ordonanță de urgență prin intermediul căreia a prelungit termenul de depunere a declarațiilor, până pe data de 31 iulie.

Doamnelor și domnilor, deși lucruri în aparență minore, aceste modificări legislative ale statului și instituțiilor lui subordonate pot afecta drastic bunul mers al unei societăți democratice. Tuturor șicanelor despre care deja v-am vorbit li s-a alăturat, din păcate, încă un ultim act greu de explicat ONG-urilor, venit din partea ANAF - anume obligativitatea înscrierii lor într-un Registru al entităților/unităților de cult pentru care se acordă deduceri fiscale. Dacă faptul că demersul în sine a fost văzut ca unul inutil de către reprezentanții organizațiilor, dată fiind deja

existența unui Registru Național al ONG-urilor aflat în evidența Ministerului Justiției, prevederea legislativă a întrecut orice limită a absurdului atunci când, deși conform presei ONG-urile trebuiau să se înscrie în registru până pe data de 1 aprilie, ANAF nu publicase încă procedurile și nu exista nicăieri vreo dovadă publică a existenței acestui document. Astfel că, dată fiind și lipsa clarității prevederilor din Ordonanța de Urgență nr. 25/2018, deja aprobată în ianuarie, ordonanță care impunea această obligativitate, reprezentanții ONG-urilor nu au înțeles care este, în final, data limită până la care se pot înscrie, care este procedura concretă și la cine, concret, face referire această lege, eroare provenită din exprimarea „entități/ unități de cult”, nefiind clar dacă în rândul lor sunt înscrise automat toate ONG-urile. În urma numeroaselor semnalări și a zecilor de declarații din presă ale voluntarilor implicați, niciun reprezentant al instituțiilor responsabile nu a lămurit public situația, neînțelegându-se cu precizie, nici la momentul actual, care va fi soarta finanțărilor ONG-urilor din România în următoarea perioadă.

Lipsa tratării cu seriozitate, neglijența sau rea-voința de care statul a dat dovadă în repetate rânduri față de această categorie a societății civile preocupată intens de soarta comunităților în care se află m-au făcut să vă semnalez astăzi acest lucru și m-a determinat să le arăt celor care sunt victime ale acestor multiple sabotări faptul că problemele lor sunt văzute, auzite și înțelese. Lupta lor cu obstacolele birocratice și administrative ale statului nu trebuie să se oprească, indiferent de greutatea pe care aceasta o poate dobândi în timp pentru că, în cele din urmă, lupta lor este și lupta noastră – a celor care vrem o Românie curată, o administrație transparentă și un stat de drept al deciziilor înțelepte, departe de absurdul pieselor de teatru caragialiene.

Vă mulțumesc.

Data:

12.06.2019

Dan LUNGU

Senator ~~PSR~~ de Iași

CONFORM CU ORIGINALUL